

מ"ת 66535/07/19 - מדינת ישראל נגד י"ב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 66535-07-19 מדינת ישראל נ' י"ב

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	י"ב

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו בת"פ 66675-07-19, בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

רקע דיני

נגד המשיב הוגש ביום 28.7.19 כתב אישום הכולל שלושה אישומים.

על פי המבוא לכתב האישום, המשיב ואשתו מצויים בהליך גירושין קשה מזה כארבע שנים. במסגרת הליך הגירושין, מיוצגת אשתו של המשיב על ידי עורך הדין צ.ס (להלן: "המתלונן"). במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר המתלונן בבית בתל אביב (להלן: "בית המתלונן") ובעלותו היו שני רכבים- אחד מסוג לקסוס ואחד מסוג טויוטה (להלן: "הלקסוס" וה"טויוטה", בהתאמה). במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שררו יחסי חברות בין המשיב לבין ש"ל (להלן: "ש"ל") ובת זוגו ל"ט (להלן: "ל"ט"), והמשיב עשה שימוש בקטנוע אשר היה בבעלותה של ל"ט.

במסגרת האישום הראשון, מיוחסות למשיב עבירות של שינוי זהות של רכב או של חלק מרכב, חבלה במזיד ושיבוש מהלכי משפט.

על פי הנטען, מספר ימים עובר ליום 2.4.19, קשר המשיב קשר ביחד עם ש"ל במטרה לנקב את צמיגי רכבו של המתלונן. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ובדרך שאינה ידועה למבקשת, השיג המשיב מידע לגבי הרכבים המצויים בשימוש המתלונן. בין יום 2.4.19 ליום 3.4.19, הגיע המשיב למקום עבודתו של ש"ל בבני ברק, כשהוא מצויד במברג, מברגה חשמלית ובלוחית זיהוי מזויפת. אותה עת, חנה במקום הקטנוע. בידיעת ש"ל ועל דעתו, זייף המשיב את סימני הזיהוי של הקטנוע, בכך שהרכיב את לוחית הרישוי המזויפת על גבי לוחית הרישוי המקורית, וזאת בכוונה להכשיל הליך

חקירת. מיד לאחר מכן, עלו המשיב ושי על הקטנוע ונסעו אל בית המתלון, כהשם חבושים בקסדות. המשיב ושי הגיעו לבית המתלון, ובאותה עת חנה רכב הלקסוס של המתלון סמוך לביתו. לבקשת המשיב, ירד ש"ל מהקטנוע וניקב באמצעות המברגה החשמלית את ארבעת צמיגי הלקסוס. מיד לאחר מכן, עלה ש"ל על הקטנוע והשניים נמלטו מהמקום.

במסגרת האישום השני, מיוחסות למשיב עבירות של הצתה, שינוי זהות של רכב או חלק מרכב וריבוי עבירות של שיבוש מהלכי משפט.

על פי הנטען, סמוך ליום 2.5.19 קשר המשיב קשר עם ש"ל במטרה להצית את רכב הלקסוס. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ועל דעתו של שי, זייף המשיב את סימני הזיהוי של הקטנוע, בכך שהדביק סרט דביק שחור על גבי חלק מספרות לוחית הרישוי, באופן הנחזה להיראות כאילו הספרות שונות ממה שהן במציאות, וזאת בכוונה להכשיל הליך חקירתי. ביום 2.5.19, בשעה 04:40 או בסמוך לכך, הגיעו המשיב ושי אל בית המתלון על גבי הקטנוע, כשהם חבושים בקסדות וברשותם מיכל עם דלק וגפרורים, וזיהו את רכב הלקסוס חונה בסמוך. לבקשת המשיב, ירד ש"ל מהקטנוע והצית את רכב הלקסוס, בכך ששפך עליו דלק וזרק לעברו גפרור בוער. מיד לאחר מכן נמלטו השניים מהמקום על גבי הקטנוע. בדרכם חזרה מבית המתלון, בידיעתו של ש"ל ועל דעתו, השליך המשיב את מיכל הדלק והוריד את נייר הדבר שהדביק על גבי לוחית הרישוי. בנוסף, עם הגיעם למקום עבודתו של שי, הסליק המשיב את אחת הקסדות, בכוונה להכשיל הליך חקירתי. כתוצאה מההצתה, נשרף רכב הלקסוס כליל ורכב הטויוטה שחנה בסמוך אליו נשרף בחלקו האחורי.

במסגרת האישום השלישי, מיוחסות למשיב עבירות של הצתה, שינוי זהות של רכב או של חלק מרכב וריבוי עבירות של שיבוש מהלכי משפט.

על פי הנטען, מספר ימים עובר ליום 14.6.19 קשר המשיב קשר עם ש"ל במטרה להצית רכב נוסף הנמצא בשימוש המתלון. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 14.6.19, בידיעתו של ש"ל ועל דעתו, זייף המשיב את סימני הזיהוי של הקטנוע, בכך שהדביק נייר דבק שחור על גבי חלק מספרות לוחית הרישוי, באופן הנחזה להיראות כאילו הספרות שונות ממה שהן במציאות, וזאת בכוונה להכשיל הליך חקירתי. ביום 14.6.19, בשעה 02:38 או בסמוך לכך, הגיעו המשיב ושי אל בית המתלון על גבי הקטנוע כשהם חבושים בקסדות וברשותם דלק, מצית ונייר, וזיהו את רכב הטויוטה חונה בסמוך. ש"ל ירד מהקטנוע ועל דעת המשיב הצית את רכב הטויוטה בכך ששפך עליו דלק, הדליק חתיכת נייר וזרק אותה לעברו של הרכב. מיד לאחר מכן, נמלטו השניים מהמקום על גבי הקטנוע. בהגיעם לפתח תקווה, הוריד המשיב את נייר הדבק שהדביק על גבי לוחית הרישוי וזאת בכוונה להכשיל הליך חקירתי. כתוצאה מההצתה, נשרף רכב הטויוטה כליל.

בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

בדיון שהתקיים ביום 12.8.19 בפני השופט ב' שגיא, הודיע בא כוח המשיב על הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה וביקש להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן. בית המשפט נעתר לבקשה והוזמן תסקיר.

התסקיר התקבל ובסופו מסר שירות המבחן כי נוכח הסיכון הנשקף מהמשיב, השאלה בדבר יכולתו להיתרם מהליך טיפולי ובהעדר חלופה הולמת- אין בידו המלצה על שחרורו של המשיב ממעצר מאחורי סורג ובריח. שירות המבחן סקר באופן מקיף את הנתונים האישיים אודות המשיב וציין כי התרשם מדינאמיקה זוגית המתאפיינת ברגשות קנאה, חשדנות וחוסר אמון בין המשיב לבין אשתו, וכן מהיעדר דפוסי תקשורת יעילות ותלות הדדית והתנהגות חודרנית ורכושנית מצדו של המשיב כלפי אשתו וילדיהם המשותפים. שירות המבחן ציין כי מחוות דעת פסיכיאטרית פרטית שהוצגה לעיונו עולה כי המשיב מתמודד עם הפרעת אישיות תלותית, לא יציבה, ועם קשיי הסתגלות והתנהגות חסרת שיפוט בסיטואציות שונות, וכי בנוסף סובל מתקופות דיכאוןיות ונטיות אובדניות. שירות המבחן ציין כי בהערכתו את הסיכון הנשקף מהמשיב, התייחס לנתוניו האישיותיים והתפקודיים, העדר אלמנט הרתעתי של סנקציות קודמות כולל כאלה שהוטלו עליו בתקופה הקודמת למעצרו, וקושי משמעותי בוויסות דחפים והתנהגות בלתי צפויה. שירות המבחן ציין כי נראה שהמשיב מאופיין ברמת דחפים גבוהה, המתבטאת בתוקפנות ואלימות, הן כלפי עצמו והן כלפי הסביבה, כמו גם בהתנהגות מניפולטיבית ותועלתנית תוך מיקוד בעצמו ובצרכיו. שירות המבחן התרשם בנוסף כי המשיב מאופיין בעמדות מצמצמות ומטשטשות ביחס לדפוסי התנהגותו הפוגענית ומהעדר הבנה לגורמי הסיכון בהתנהגותו. על כן העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות בעייתית, אלימה ופורצת גבול מצד המשיב, כשברקע התנהלותו הבעייתית החזרתית טרם המעצר, תפיסתו הנוקשה והרכושנית כלפי אשתו וילדיהם, חוסר יציבות רגשית וחווית מעצר המסלימה את מצבו הרגשי והתסכול אותו חווה המשיב. שירות המבחן ציין כי לאחר פגישתו עם המפקחים המוצעים: הוריו, אחותו וגיסו של המשיב, התרשם כי אלה יתקשו למתן ולצמצם את הסיכון בהתנהלותו של המשיב, לצפות הסלמה ולסייע לו לרסן את דחפיו.

בדין שהתקיים לפני ביום 16.9.19 הוריתי על קבלת תסקיר משלים שיתייחס לטיפול הפסיכיאטרי שמקבל המשיב ולאפשרות המשך מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני.

עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 25.9.19 התקבל תסקיר משלים מאת שירות המבחן.

בתסקירו המשלים, שב שירות המבחן והודיע כי אין בידו להמליץ על שינוי בתנאי מעצרו של המשיב. שירות המבחן ציין כי להערכתו, לאורך זמן ללא מענה טיפולי מותאם וממוקד בדחפיו התוקפניים, יתקשה המשיב לעמוד בתנאים ובלחצים של מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, כאשר קיים סיכון להמשך מעורבות שולית ובעייתית, כולל האפשרות להתנהגות פוגענית כלפי עצמו, אשתו וסביבתו, אשר עשויה להתקיים אף מתוך מקום המעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. שירות המבחן ציין כי מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני לא יספק מענה לצרכיו הטיפולים של המשיב הדורשים טיפול אינטנסיבי וכוללני בדפוסיו ובהתנהגותו בתחום האלימות. שירות המבחן ציין כי גם המפקחים הנוספים המוצעים, אשר עמם נפגש, אינם מתאימים למשימת הפיקוח משום קושי בהבנתם את מורכבות מצבו של המשיב והתנהגותו הבעייתית.

טעוני באי כוח הצדדים

בא כוח המבקשת טען כי אין מקום לחלופת מעצר. בטעונו הדגיש את מסוכנותו של המשיב כלפי עצמו וכלפי סביבתו, מסוכנות העולה באופן ברור מעובדות כתב האישום. כמו גם, הפנה לנאמר בתסקירים בעניין זה ולעברו הפלילי של המשיב. בא כוח המבקש הציג לבית המשפט גיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב ובהמשך לכך, הציג כתב אישום שהוגש נגד הנאשם בבית משפט השלום בראשון לציון. מתוך המסמכים הללו עולה כי המשיב הורשע ביום 20.7.17

ונגזר דינו למאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה. על פי כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בגין שתי עבירות: הפרת הוראה חוקית והיזק בזדון. שתי העבירות הללו בוצעו כלפי אשתו עמה מצוי היה בהליכי גירושין. על פי הטענה, גזר הדין הזה מצביע על מסוכנותו של המשיב כלפי בת זוגו. כמו כן טען בא כוח המבקשת כי לא ניתן ליתן במשיב אמון וכי קיים סיכון ממשי שאם ישוחרר ממעצר מאחורי סורג ובריח פגיעתו בסובביו תהיה חמורה אף יותר.

בא כוח המשיב טען כי מעצר אינו על חשבון עונש עתידי ואין תיק בו לא תימצא חלופה מתאימה. לטענתו, חלופת מעצר בדמות המשך מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני בבית פרטי, מגודר ומצולם, בפיקוח של שני מפקחים ראויים, המודעים לתפקידם, בכל זמן נתון ובצירוף ערבויות, הולמת את מצבו של המשיב ואת המסוכנות הנשקפת ממנו. בתוך כך טען כי מסוכנותו של המשיב הינה קונקרטית ולא כלפי כולי עלמא וכי די בכך שיש בכוחה של החלופה המוצעת להפיג את המסוכנות ברמה סבירה. לטענתו, המפגש שקיים שירות המבחן עם אשתו של המשיב, עמה הוא מצוי בהליכי גירושין, לא יכול היה להניב מילה טובה על המשיב כברקע סכסוך כספי ביניהם. בא כוח המשיב ביקש לאבחן כתב האישום המיוחס למשיב ממקרים חמורים יותר, וביקש לבודד את מערכת יחסים של המשיב עם אשתו מהדיון. בא כוח המשיב טען כי בניגוד להתרשמות שירות המבחן, טיפול בתחום אלימות במשפחה יכול להינתן למשיב בביתו כפי העולה מתוך חוות דעת נוספת של פסיכיאטר מטעם המשיב. כמו כן טען כי בעת שהמשיב מצוי בין כותלי בית המעצר הוא ממילא לא מקבל טיפול. לטענתו, שומה על בית המשפט לבחון שחרור להמשך מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני גם אם שירות המבחן לא המליץ כך.

דיון והכרעה

כידוע, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של המשיב עד תום ההליכים תלוי בקיומם המצטבר של שלושה תנאים: ראיות לכאורה; עילת מעצר; היעדר אפשרות להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר.

קיומה של תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעתו של המשיב בעבירות ובאישומים המיוחסים לו, אינה במחלוקת. באשר לעילות המעצר, הרי שמתוך טיעוני באי כוח הצדדים עולה כי לא קיימת מחלוקת ממשית על אודות קיומן של אלה משום מסוכנות ושיבוש הליכי משפט.

עיקר המחלוקת היא בשאלת היתכנות חלופת מעצר אשר יהא בכוחה לאיין את עילות המעצר. מחלוקת זו מתמקדת בתנאי השלישי, היינו בשאלה האם **"לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחות"**.

בהקשר זה נקבע כי חובת בחינת חלופת מעצר **"איננה נגזרת בהכרח ובאופן בלעדי מאופי העבירה ומחומרתה"** וכי **"יש בעקרון לשקול חלופות או להורות על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני גם מקום שמדובר בעבירות קשות, אשר מסוכנות גלומה בהן, ובדרך כלל נדרש לברר אם יש בחלופה המוצעת כדי ליתן מענה לחשש מפני הישנות של העבירות, שאז על בית המשפט לשחרר את הנאשם לחלופה אפשרית"** (בש"פ 1575/17 משהראוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.3.17)).

בפסיקה מקובלת הפרקטיקה לבחון היתכנותה של חלופת מעצר בדרך של בחינה דו-שלבית:

"בשלב הראשון - על בית המשפט לבחון האם חלופה כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפיג, או למצער להפחית, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם ברמה המתקבלת על הדעת. בפסיקה נקבע כי שחרור לחלופת מעצר תלוי, בין השאר, בשאלה האם ניתן לתת אמון בנאשם. בחינתה של סוגיה זו תעשה, בין היתר, בהתייחס למספר תבחינים, בכללם: עברו של הנאשם; התנהגותו במהלך האירועים מושאי כתב האישום; ונסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה ...

בשלב השני - בית המשפט נדרש לבחון את החלופות הקונקרטיות המוצעות לו, לרבות האפשרות למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, ואת מידת התאמתם למידותיו של הנאשם הספציפי, בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנשקף ממנו ...

במהלך יישום הבדיקה הדו-שלבית, ייתכנו מקרים בהם בית המשפט ישתכנע, כבר במסגרת השלב הראשון, כי המסוכנות, או החשש מפני שיבוש יהיו כה מובהקים בנסיבות המקרה, עד אשר שום חלופה לא תסכון - ואז לא יידרש בית המשפט לבחינת חלופות קונקרטיות ..." (בש"פ 5462/17 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 15.8.17).

באשר לטיב החלופה הקונקרטית המוצעת נקבע כי זו צריכה להיות הדוקה במידה סבירה באופן שיהיה בה להפחית או לאיין החשש המובנה בעילת המעצר באופן המניח את הדעת. כמו כן נקבע כי **"... חלופה לעולם אינה "הרמטית", אלא באה להפחית עד למירב את הסיכון"** (ראו בש"פ 10/12 מקסימנקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 8.1.12) פסקה יא') וכי **"... חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מוודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת"** (ראו בש"פ 7206/10 מדינת ישראל נ' אגרונוב [פורסם בנבו] 24.10.10), פסקאות 19-20).

בבואי ליישם העקרונות הללו בחנתי מסוכנותו של המשיב. מעשיו של המשיב, כפי המיוחס לו בכתב האישום, חמורים ביותר. הצתת כלי הרכב, כמתואר בשניים מן האישומים, מהווה מעשים מסוכנים ביותר ואוסף אף, לשון המעטה. שהרי הצתת כלי הרכב כפי המתואר, סופה עלול להיות אסון כבד. אין אדם יודע לאן עלולה אש להתפשט. יש ובנסיבות של הצתת כלי הרכב בשכונת מגורים, ובקרבת בתי מגורים תביא לידי הצתת בתי המגורים באותו מקום. האם יש צורך להכביר מילים באשר למעשים חמורים אלה?

אין להתעלם מהרקע למעשיו החמורים של המשיב. הרקע הוא למעשה הסכסוך בינו לבין אשתו בנפרד, ובקיומו של הליך גירושין קשה מזה כארבע שנים. הפגיעה שפגע המשיב בכלי הרכב היא פגיעה ונזק בעורך דינה של האשה, בקשר לייצוגה על ידו. אני סבור שאין להפריד בין הדבקים הללו. איני מקבל טרזניו של בא כוח המבקש על הקשר שביקש בא כוח המבקשת בין עובדות כתב האישום בגין נדון בשנת 2017, כמפורט לעיל, לבין המעשים בכתב האישום אשר ההליך שלפני מתייחס אליו. קיים קשר הדוק בין הפרת ההוראה החוקית בכך שבניגוד להחלטת בית משפט השלום בראשון לציון יצר קשר עם אשתו עמה מצוי הוא בסכסוך. יתירה מזו, המלל המופיע בכתב האישום: "קלרית שלי אני רוצה לראות את אופק תעני לי" או "קלרה שלי מתגעגע אליך אהובתי", תואם את אשר נאמר על אישיותו של המשיב, בתסקירי שירות המבחן כמו גם בחוות הדעת הפסיכיאטריות שהגיש המשיב במהלך הדיון. מדובר, מן הסתם, באדם

מניפולטיבי ואובססיבי.

אכן, הכלל הוא שבטרם יורה בית המשפט על מעצר אדם עד תום הליכים, יבחן דרכים לפגיעה פחותה יותר מאשר שלילת חירותו. בין היתר יבחן האם יש מקום להורות על פיקוח באיזוק אלקטרוני, שהרי איזוק אלקטרוני, דומה ביותר למעצר "ממש" בהבדל אחד שהמעצר בבית מגורים והסורים הם אלקטרוניים ולא פיסיים.

עיינתי עיין היטב בתסקירי שירות המבחן, בחנתי אותם לעומק. אני סבור ששירות המבחן, במקרהו של המשיב הגיע למסקנה נכונה. אין באיזוק אלקטרוני, בנסיבותיו של המשיב ומשום מסוכנותו הרבה ביותר כדי להפיג המסוכנות. מסוכנותו של המשיב נלמדת ממעשיו החמורים. המסוכנות אינה אך כלפי הציבור, אלא גם כלפי אשתו. אכן, אשתו של המשיב אינה מתלוננת בתיק שהרי לא היא אשר סבלה ממעשיו של המשיב. אלא שהרקע למעשי המשיב הוא מן הסתם הסכסוך בינו לבין האשה והרצון לפגוע בה בדרכו המעוותת של המשיב, בפגיעה בעורך הדין אשר מייצגה בהליכי הגירושין.

באשר לאמור ולמומלץ בתסקירי שירות המבחן. מהבחינה הכללית אומר כי הלכה רווחת במקומותינו, היא שהמלצות שירות המבחן בגדר המלצות בלבד. משמע, יש ובית המשפט, על פי שיקול דעתו, יקבל המלצת שירות המבחן, ויש כי ידחה אותה. אלא שעל פי המקובל, הנכון והראוי, בית המשפט ייתן משקל רב להמלצות. יש להדגיש כי תפקידו של שירות המבחן ברור, הוא כלי עזר רב חשיבות בידו של בית המשפט, בדרכו ליתן החלטות מושכלות. לפיכך, הלכה ידועה ומושרשת בשיטתנו, כי לא בנקל ייתעלם וידחה בית משפט מתסקירים שליליים של שירות המבחן, אלא יעשה כן, במקרים מיוחדים, ועל פי שיקולים כבדי משקל.

וכך נאמר, בהחלטה שבבש"פ 1961/17 **מדינת ישראל נ' ניסנוב** [פורסם בנבו] (15.3.17), החלטה אחת מיני רבות של בית המשפט העליון:

"שירות המבחן משמש כ'קצין בית המשפט' ותוצרי עבודתו נועדו לסייע לבית המשפט במלאכתו, ובכלל זה בבחינת חלופות מעצר ולצורך גזר הדין. מומחיות ומקצועיות רבה לו, וגם בשל כך זוכה שירות המבחן בדרך כלל לאמונם של בית המשפט והצדדים (בש"פ 8576/06 סלאמה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 3 והאסמכתאות שם (16.10.2007)). אם כן, משקל נכבד יש לתסקיר שירות המבחן והמלצתו, אולם בית המשפט אינו כבול לה. ככלל, במקרים בהם בא שירות המבחן בהמלצה שלילית, ידרשו נימוקים "כבדי משקל" על מנת לסטות ממנה (בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' נתנאל [פורסם בנבו] (16.4.2007)). בשונה מעד וממומחה, אין מקום, ולא היתה הצדקה לבית המשפט המחוזי לאפשר חקירה נגדית של קצינת המבחן שערכה את התסקיר. ניתן לאפשר לקצין המבחן להגיב להערות בית המשפט ובאי-כוח הצדדים במהלך הדיון (בש"פ 4831/16 מועלם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 והאסמכתאות שם (23.6.2016))."

בא כוח המשיב הציג לפני החלטה שהחלטתי בעניינו של אחר אשר שירות המבחן לא בא בהמלצה לפיקוח אלקטרוני.

אלא שהנדון אינו דומה לראייה. מעשיו של אותו אדם באותו מקרה שונים ממעשיו של המשיב כאן. אף על פי חומרת מעשיו הרי אין הם מגיע לרף חומרה כפי מעשי המשיב שלפני. יתירה מזו, התסקיר שהוגש באותו מקרה לא שלל את המפקחים שלילה מוחלטת אלא קבע כי משום שאין קשר ביניהם, הפיקוח בעייתי ולא משום מסוכנותו של אותו משיב שאין לאיינה. נסיבותיו האישיות של אותו אדם שונות שוני מהותי ועמוק מזה של המשיב שלפני.

באשר לחוות הדעת הפסיכיאטריות שהגיש המשיב. לא אצטט מהאמור בהם, אומר אך זאת, שלנוכח המתואר בהם, עולה באופן ברור כי על פי נתוני אישיותו ומצבו הנפשי טמונה במשיב מסוכנות רבה. איני מקבל הקביעה של הפסיכיאטר כי בשב"ס אין אמצעים לטפל במשיב. מפליא הדבר שדברים אלה בהם ממי שעל פי חוות הדעת הוא "יועץ פסיכיאטרי חיצוני לשב"ס". כידוע, יש לשב"ס אמצעים הולמים לטיפול במשיב וזו גם חובתו על פי החוק.

במקרה שלפני, סבור אני כי איזוק אלקטרוני אין בו כדי מענה הולם למסוכנותו של המשיב. באשר למפקחים. עיינתי ובחנתי האמור בתסקיר בעניינם. איני תמים דעים עם בא כוח המשיב השולל את האמור ואת המומלץ באשר למפקחים. אף אני סבור כי בנסיבות המקרה, אין בנמצא פיקוח מתאים כנגד מסוכנותו של המשיב.

סוף דבר שאני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ט, 26 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.